BAŞKAN - Sayın Özdoğan, bir sonraki maddede devam edersiniz, ümit ediyorum.

İBRAHİM ÖZDOĞAN (Devamla) - Diğer maddelerde görüşlerimi anlatmaya devam edeceğim. Hepinize saygılar sunuyorum. (Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ederim, sağ olun, nezaketinize de.

Şahsı adına Giresun Milletvekili Ali Temür.

Sayın Temür buyurun efendim. (AK Parti sıralarından alkışlar)

ALİ TEMÜR (Giresun) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 1247 sıra sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu, Sağlık Personelinin Tazminat ve Çalışma Esaslarına Dair Kanun ile Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'nın 1'inci maddesinin ek 9'uncu maddesi üzerinde şahsım adına söz almış bulunuyorum. Yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum.

Tasarının gerekçesinde, doktorluğun doğrudan insan hayatını konu alan bir meslek olduğu için dikkat ve özveri gerektirdiği vurgulanmakta, tanı ve tedavinin önemine dikkat çekilmektedir. Ayrıca, doktorların çalışma şartlarının yoğunluğu, tıbbi işlemlerde kullanılan malzemelerin kalitesi gibi hususlar vurgulanarak, doktorluğun riskli mesleklerden biri olduğu ifade edilmektedir.

Gerçekten, doktorluk çok önemli, ancak, riskli mesleklerden biridir. Hemen her tür tıbbi uygulamanın birtakım riskleri vardır. Uygulama bu riskler göz önüne alınarak, yarar ve zarar dengesi gözetilerek yapılır. Doktorlarımızın hastaya müdahalesinde değişik nedenlerden dolayı hatalar ortaya çıkabilmekte, hastalar zarar görebilmektedir. İstem dışı hatalar, doktorlarımızı da doktor hatası diye gündeme taşımakta, bazen haksız eleştirilere maruz bırakmaktadır. Doktor hataları ülkemizde de çok sık duymaya başladığımız bir kavram hâline gelmiştir, medya ve kamuoyunda "Doktor faciası, sağlık skandalı!" gibi sansasyonel başlıklarla gündeme taşınmıştır. Ülkemizde doktor hatası olarak gündeme gelen konu, son yıllarda tüm dünyada tıbbi, hukuki, ahlaki, eğitimsel ve yönetimsel yönleriyle tartışılmaktadır. Yanlış teşhis ve tedavi, özen eksikliği, teknik donanım eksikliği ve bunun gibi nedenlerden dolayı doktor hatası oluşabilmekte ve hastalar zarar görebilmektedir; ancak şunu unutmamak gerekir ki, doktorlar da bir insan ve istemleri dışında hata yapabilme olasılıkları vardır. Dünya Tabipleri Birliği de, 1992 yılında 44'üncü Genel Kurulunda "Tıpta Yanlış Uygulama" konulu duyurusunda, tıbbi uygulama hatalarını, doktorun tedavi sırasında standart uygulamayı yapmaması, beceri eksikliği veya hastaya tedavi vermemesiyle oluşan zarar olarak tanımlamıştır.

Doktor hatasından doğan zararların telafisi, manevi olarak zordur. Zira, insanın canına veya vücudunun herhangi bir organına verilen zararı hiçbir şeyle telafi edemeyiz. Ancak, zarar gören bir hastaya ve hasta yakınına da "kusura bakmayın, bu bir doktor hatasıdır" deyip geçemeyiz. Yapılan her yanlış uygulamanın, mutlaka bir karşılığı olmalıdır. Doktor hatasına maruz kaldıklarını düşünen hastalarımız ve hasta yakınları, pek çok konuda adli mercilere suç duyurusunda bulunmuşlar ve haklarını aramışlardır. Bu başvuruların bir kısmı haklı bulunmuş, doktorlar tazminat ödemeye mahkûm edilmiş, bir kısmının da yersiz başvurular olduğu ortaya çıkmıştır. Yapılan araştırmalara göre, ülkemizde, her 30 doktordan 1'inin doktor hatası iddiasıyla şikâyet edildiği ifade edilmektedir. Bu durum, doktorlarımızı rahatsız etmekte, riskli tıbbi uygulamalardan kaçınmalarına neden olmaktadır. Arzu ettiğimiz husus, yanlış teşhis ve tedavi ve tıbbi uygulamadan kaynaklanan doktor hatalarının olmaması, hasta veya doktor hiç kimsenin zarar görmemesidir; ancak, doktor hatalarının da olduğu bir gerçektir.

Bu kanun tasarısı, tıbbi hizmetlerden kaynaklanan her türlü tazminat taleplerinin karşılanması için zorunlu mali sorumluluk sigortasını getirmektedir. Sigortanın hedefi, hastaya verilecek zararın teminat altına alınması, kamunun, hastanın ve hasta yakınlarının korunmasıdır. Gelişmiş ülkelerde sorumluluk sigortasının hemen hepsi zorunludur, hatta, sigorta yaptırmadan çalışma izni bile verilmemektedir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)